

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/695/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223605
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1512223605.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00166 073, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, zast. Mgr. Norbertom Ondruškom, povereným štátnym zamestnancom odporcu, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 13. novembra 2013 č.k. 39 C 157/2012-113 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konaní sp. zn. 39C 157/2012, 39C 161/2012, 39C 174/2012, 39C 177/2012, 39C 178/2012, 39C 181/2012, 39C 187/2012, 39C 188/2012, spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 39C 157/2012, ktorým navrhovateľ navrhol prerušenie spojeného konania z dôvodu, že podal podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na Ústavný súd Slovenskej republiky ústavné sťažnosti vo všetkých veciach, v ktorých namieta porušenie svojich základných práv vyplývajúcich z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uzneseniami Krajského súdu v Bratislave, ktorými Krajský súd v Bratislave nevytlúčil všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava V z konania a rozhodovania v právnej veci vedenej Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn. 39C 157/2012, 39C 161/2012, 39C 174/2012, 39C 177/2012, 39C 178/2012, 39C 181/2012, 39C 187/2012, 39C 188/2012. V prejednávanych veciach bez ohľadu na konkrétne skutkové deje, je podľa navrhovateľa zrejmé, že exekučný súd, ktorý v minulosti uskutočnil vo vzťahu k sťažovateľovi nesprávny úradný postup, sa po podaní návrhu na začatie konania v režime zákona č. 514/2003 Z.z. stal súdom, ktorý bude rozhodovať o náhrade škody spôsobenej tým istým súdom.

Súd prvého stupňa konštatoval, že skutočnosť, že navrhovateľ podal ústavné sťažnosti proti právoplatným uzneseniam Krajského súdu v Bratislave, nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ani podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. Súd preruší konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) druhá veta O.s.p. iba vtedy, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná (§ 125 ods. 1, písm. a/ ústavy) a nie, ak k takémuto záveru dospel niektorý z účastníkov konania.

- 2 -

Podanie ústavnej sťažnosti jedného z účastníkov sporového konania nie je zákonnou prekážkou postupu konania. Prekážky postupu konania sú taxatívne vymedzené v § 107 až 111 O.s.p. Tieto ustanovenia neobsahujú právnu normu, ktorá by umožňovala všeobecnému súdu nekonať a nerozhodovať vo veci. Prerúšením konania, by preto mohlo dôjsť k zásahu do práv druhého účastníka konania zaručených mu čl. 46, 48 ústavy. Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol a po právoplatnosti tohto uznesenia bude pokračovať v konaní.

Súd prvého stupňa ďalej poukázal na skutočnosť, že sťažnosti navrhovateľa v iných obdobných veciach ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie

v zmysle § 127 ods. 1 ústavy, (napr. Uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 264/2013-10 z 29.05.2013 - týkajúce sa uznesení Krajského súdu v Bratislave o nevyhlúčení všetkých sudcov Okresného súdu Pezinok; Uznesenie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 392/2013-9 z 10.07.2013 - týkajúce sa uznesení Krajského súdu v Bratislave o nevyhlúčení všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava II, z konania a rozhodovania o návrhoch, ktorými sa navrhovateľ domáha svojich nárokov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci smerujúcich proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR).

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O.s.p. Namietal nepreskúmateľnosť dôvodov napadnutého uznesenia, čo spôsobuje jeho arbitrárnosť. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že návrh na prerušenie nepodložil, keď dôvod na prerušenie konania súdu preukázal, súdu doručil návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie vecí nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevhliadol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie nadriadeného súdu o nevyhlúčení sudcu/sudcov z pojednávania a rozhodovania vecí je v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov, čo navrhovateľ dokladoval pripojenými rozhodnutiami týchto, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhliadnuť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol preto zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a vrátenie veci na opätovné prejednanie nestranným súdom.

- 3 -

5Co 695/13-132

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pričom dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

O námietke zaujatosti vec prejednávajúceho sudcu prvostupňového súdu vnesenej navrhovateľom rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený v zmysle § 16 O.s.p. uznesením zo dňa 19. októbra 2012 č.k. 14 NcC 123/2012-16 tak, že sudcu prvostupňového súdu z pojednávania a rozhodovania vecí nevyhlúčil.

Podľa § 15a ods. 4 O.s.p. na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliadne, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

V súdnej veci nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorý namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. pod sp. zn. I. ÚS 264/2013-10 z 29.05.2013, resp. sp. zn. II. ÚS 392/2013-9 z 10.07.2013.

Neexistuje ani dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože neprebíha také konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Ako už bolo uvedené vyššie, otázku prípadnej zaujatosti vo veci konajúceho sudcu prvostupňového súdu nemôže posudzovať ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorý namieta porušenie svojich základných práv.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.